

[Ebba Strange]

marts, vil det fremover være muligt at forhindre en gymnasieelev i at gå til eksamen, hvis eleven har udvist passivitet i undervisningssituationen.

Bestemmelsen forekommer helt absurd og uantagelig, når man tager i betragtning, at gymnasieelever er unge mennesker i en udviklingsperiode, hvor interessen ikke på alle tidspunkter kan være lige koncentreret om det, som skolerne tilbyder. Dertil kommer, at megen undervisning kan forekomme både kedelig og irrelevant, uden at det derfor betyder, at man ikke ønsker at få den uddannelse, man er i gang med.

Gymnasieuddannelsen har både strenge eksamenskrav og fremmødepligt. Med disse kontrolforanstaltninger synes der at være rigelige muligheder for skolen til at skille sig af med eleverne.

Den nye bestemmelse indeholder uhyggelige kontrolkrav. Administrationen af den vil bestemt ikke hjælpe på klimaet i gymnasierne.

Undervisningsministeren (Dorte Benedsen):

En af betingelserne for at komme i gymnasiet er, at man skønnes at være i stand til at gennemføre gymnasiet på normal tid og med et tilfredsstillende resultat. I det ligger, at man, når man er kommet i gymnasiet, er nødt til at gøre en indsats dér, og denne indsats kan karakteriseres således:

Man skal være til stede, når der gives undervisning, man skal udføre det skriftlige arbejde, der forlanges af én, og man skal udføre det øvrige arbejde, der kræves, for at man kan indstilles til eksamen med begrænset pensum og i et begrænset antal fag.

Om eleven er til stede, og om det skriftlige arbejde udføres, kan tælles og noteres. Derimod er det vanskeligere at afgøre, om det øvrige arbejde udføres.

Indtil 1973 bestemte lærerforsamlingerne ved sommerferietid, om eleverne kunne rykkes op i næste klasse eller ej. Det gik endog så vidt, at man bestemte, om en elev, der ikke blev rykket op, kunne få lov til at gentage sin klasse. Fra 1973 gennemførtes selvoprykning efter rådgivning fra lærerforsamlingen og rektor. Resultatet af denne ændring har været opmuntrende, idet rådgivningen har virket så positivt på eleverne, at mere end $\frac{2}{3}$ af dem, der imod lærerforsamlingens råd har

ladet sig rykke op i næste klasse, har bestået studentereksamen rettidigt.

Ved gennemførelsen af ændringen af gymnasieloven i 1977 vedrørende optagelsesbetingelserne accepterede den daværende undervisningsminister efter et ønske fra partiet venstre, at der skulle optages en bestemmelse i evalueringscirkulæret om særlig passive elever. Kun herved kunne der overhovedet gennemføres lovregler om optagelsen. Bestemmelsen lyder således:

»Såfremt en elev i 1. eller 2. gymnasieklasse udviser en usædvanlig passivitet i undervisningssituationen og passiviteten antager et sådant omfang, at rektor nærer betænkelighed over for elevens mulighed for at få udbytte af undervisningen, skal rektor følge samme procedure med mundtlig og skriftlig advarsel samt eventuelt indberetning, som er beskrevet i stk. C med hensyn til forsømmelser. Direktoratet afgør da, om eleven kan deltage i eksamen ved skoleårets slutning.«

Det er således skolens sag at påvise, om en elev er usædvanlig passiv, og det bør i denne forbindelse oplyses, at eleven har adgang til selv at komme med en redegørelse, inden direktoratet træffer sin afgørelse. Jeg finder det derfor rimeligt at antage, at bestemmelsen vil blive anvendt i yderst beskedent omfang.

Direktoratet har skønnet, at den kun vil komme til anvendelse et etcifret antal gange om året, og dette tal skal ses i relation til, at der er omkring 40.000 elever i 1. og 2. g. Formålet med bestemmelsen er da også overvejende af præventiv karakter, og jeg finder det ikke urimeligt, at gymnasieelever bliver gjort klar over, at de skal deltage aktivt i den uddannelse, de har søgt.

Men lad mig også tilføje, at det ikke på nogen måde er hensigten at give eleverne hyppige samvittighedskvaler. Det er de sjældne tilfælde af oplagt fejlplacering og tidsspilde, man i alle parter interesse vil drage frem, og der skal som nævnt 2 advarsler til, inden en indberetning foretages.

Ud fra de forudsætninger, der er for bestemmelsens indførelse, finder jeg det ikke muligt at ændre den nu, men vi vil i ministeriet være opmærksomme på, at den ikke fører til misbrug eller forskelsbehandling fra skole til skole, og det er jo så meget lettere, som alle den slags sager skal ind til afgørelse i direktoratet.